

V těchto volbách prohrají všichni. Pražáci i venkované. Ivan Hoffman odkrývá závoj finalistů voleb

- CZ24 News | 23. ledna 2023

ČESKO: Jako „prezidentskou frašku“ vidí Ivan Hoffman vybičované emoce posledních dní. Generála Pavla podle něj neposouvá na hradní stolec jeho zkušenosti a zásluhy, ale především alergie jeho voličů na Babiše a naivní úvaha, že naší idylické budoucnosti brání tento jeden člověk.

Kdo sleduje politiku déle, než jedno dvě volební období, ten už ví, že ani volební kaše se nejl tak horká, jak se navaří. Počinání našeho příštího prezidenta nakonec více ovlivní ústava a protokol, než jeho plány, předsevzetí, anebo předvolební sliby. Ať už vyhraje Petr nebo Pavel, na evropské šachovnici půjde o pěšce, na jehož názor budou silní hráči sotva zvědaví.

Jenomže i když je z hlediska naší budoucnosti málo podstatné, koho z těchto dvou zvolíme, protože o našem osudu se rozhodne v Bruselu, Washingtonu a Moskvě, nic to nemění na frašce, k níž se schyluje. Ani historicky nejvyšší volební účast nezabránila tomu, že se kandidátem liberálních městských demokratů, umělecké smetánky a eurounionistů stal polepšený komunistický rozvědčík, zatímco lidem práce, venkovanům, vlastencům a euroskeptikům nezbude, než podpořit miliardáře, který je v opozici pouze omylem.

Za absurditu, kdy jedna strana sama sobě namlouvá, že drsný kapitalista je vlastně lidumil, zatímco druhá strana se těší, jak uniformovaný kariérista vrátí na Pražský hrad étos Václava Havla, může atmosféra slepé nenávisti. Tou si „elity“ kompenzují frustraci z minulých volebních úspěchů venkovského plebsu, zatímco „plebs“ se nenávistně vymezuje proti arogantním elitářům a speciálně vůči namyšleným Pražákům.

Kvůli této vzájemné apatii si voliči budou muset kalich hořkosti vychutnat do dna, i když z odstupu je zřejmé, že prohrají všichni, bez ohledu na to, kdo vyhraje. Taková už je ale zákonitost dvoukolové přímé volby, moderované médií, která pojímají výběr hlavy státu jako reality show a přiléváním oleje do ohně si vylepšují sledovanost. Taktizující občan, který v obavě z propadnutí hlasu redukuje volbu na favority, je snadnou kořistí pro novináře, kteří určují, kdo nemá šanci a tím nepřímou vnucují voličům svého koně.

Pikantnost nadcházející volby pobaveně glosuje Vojtěch Filip: „V prvním kole prezidentské volby byli tři bývalí členové KSČ (nikoli KSČM), ve druhém jsou dva členové. Ukazuje se, jak prozíravá byla personální politika KSČ. Jeden byl tehdy a je i dnes obchodník, ten druhý stále válčí, pouze mění za žold nepřítel.“ Třicet let po změně režimu už ale volič kádrovou politiku komunistů neřeší. Hitem mezi slogany je ten z generálova fanklubu, že „Praha a láska zvítězí nad vsí a nenávistí“.

Favoritem této prezidentské volby je kandidát vlády a provládních médií. Stane-li se ale prezidentem, nebude to díky jeho vojenským zásluhám a politickému talentu. Rozhodne averze jeho voličů na Andreje Babiše a především averze na Babišovy voliče. Naše politická scéna žije již deset let programem „Antibabiš“, který vychází z přesvědčení, že mezi temnou současností a idylickou budoucností stojí jediný člověk, kterého je třeba se zbavit. Na sousedním Slovensku takto politici žili programem „Antifico“. Když se Fica konečně slavně zbavili, situace se prudce zhoršila. Ale u nás to třeba bude jinak.

ZDROJ